

Til § 12

Bestemmelserne i stk. 2 – 4 svarer til den gældende lovs § 2 a, stk. 2, nr. 4, 5 og 6.

Samtidig udgår de bestemmelser, der i den gældende lov hjemler registreringspligten.

Boligministeriet er opmærksom på, at registreringspligtens bortfald medfører behov for andre midler, der kan medvirke til opretholdelse af sikkerhedsniveauet for elmateriel. Derfor planlægges markedskontrollen øget svarende til 5 mandår. Endvidere foreslås der hjemlet mulighed for ministeren til at fastsætte bestemmelser om oplysning fra producenter og importører, når elmateriel markedsføres, udleveres eller installeres. Som nævnt under hovedtræk i lovrevisionen vil indførelsen af en oplysningspligt blive vurderet i sammenhæng med og afhænge af resultatet af drøftelserne af EF-Kommissionens forslag om CE-mærkning, som efter Kommissionens opfattelse vil skabe muligheder for bedre markedskontrol. Hertil kommer, at en oplysningspligt skal være indrettet sådan, at den ikke - ligesom registreringspligten - kan sidestilles med en teknisk handelshindring. Dens nærmere udformning og omfang vil blive drøftet med EF-Kommissionen.

Markedskontrollen er en myndighedsopgave, der efter forslaget fremover varetages af Elektricitetsrådet, dog således at Elektricitetsrådet alene har det overordnede ansvar, idet de konkrete arbejdsopgaver forudsættes købt på DEMKO eller en anden virksomhed (jf. iøvrigt de almindelige bemærkninger). Kontrollen sker gennem udtagelse af stikprøver hos fabrikker, importører, grossister og detailhandlere med henblik på at undersøge, om de stillede sikkerhedskrav opfyldes af det elmateriel, der forhandles eller markedsføres.

Det er tanken, at alt sikkerhedsarbejdet på dette felt skal varetages af Elektricitetsrådet, hvorfor rådet på dette område vil få som opgave at se sikkerhed i en bredere sammenhæng, hvori indgår markedskontrol, oplysningspligten, information og deltagelse i det internationale norm- og standardiseringsarbejde. Samtidig er det tanken, at rådet i denne forbindelse skal varetage opgaven med dimensioneringen af og ressourcefordelingen mellem disse elementer (jf. iøvrigt almindelige bemærkninger).

Ved bortfaldet af registreringspligten vil der ikke længere være sikkerheds- og myndighedsmæssigt grundlag for at opretholde stærkstrømsreglementets nuværende krav til DEMKO om årligt at udsende en fortegnelse over godkendt og registreret elmateriel. Kravet vil derfor blive ophævet ved den kommende ændring af reglementets administrative bestemmelser.

Til § 13

Bestemmelserne svarer til den gældende lovs § 2 b, stk. 1 og 2. De tager sigte på oplysninger til brug for tilsynet med elforsyningsanlæg og den stikprøvekontrol med elektrisk materiel (markedskontrol), som udføres hos fabrikker, grossister, importører og detailhandlere.

Efter forslaget § 21 kan boligministeren bemyndige andre myndigheder eller private foretagender til at føre tilsyn og kontrol (jf. bemærkningerne til § 21), og med henblik på gennemførelsen af tilsynet og kontrollen skal kontrolmyndigheden efter stk. 2 uden retskendelse have adgang til alle stærkstrømsanlæg og alle lokaliteter, hvor der fremstilles, forhandles, oplagres eller benyttes elmateriel.

Til § 14

Bestemmelsen indeholder hjemmel til, at boligministeren kan fastsætte regler om betaling for omkostninger forbundet med kontrol og tilsyn.

Til § 15

Stærkstrømsbekendtgørelsens bestemmelser (på samme måde som tidligere stærkstrømsreglementets bestemmelser) har normalt ikke tilbagevirkende kraft, og bestemmelsen medfører derfor ikke umiddelbart nogen pligt til at ændre installationer m.v. i overensstemmelse med de ændringer, der foretages i bekendtgørelsen i takt med den tekniske udvikling.

Til § 16

Bestemmelsen svarer til § 2, stk. 3 i den gældende lov.

Til § 17

Bestemmelserne svarer til §§ 6 og 8 i den gældende stærkstrømslov. Det præciseres, at bestemmelserne kun bruges på elforsyningsanlæg.

Bestemmelserne i den nuværende lovs § 7 om erstatningernes omfang anses for overflødige på baggrund af den retspraksis, der har udviklet sig i erstatningssager.

Til § 18

Ekspropriation kan efter forslaget ske til nyanlæg, til udvidelse og ændring af bestående anlæg, til sikring af sådanne anlægs fortsatte beståen, til nødvendige supplerende foranstaltninger samt af hensyn til udnyttelse, betjening, sikker funktion og hensigtsmæssig drift af anlæggene. Disse kan være produk-